

Отечество любезно, какъ хубаво си ти!

ие разбирате. дѣца, че ние не можемъ чрѣзъ разходка да изучимъ цѣлата си татковина. Много врѣме и много пари би трѣбвало за това. Обаче учени хора, безъ да жаятъ ни едното, ни другото, сѣ пропжтували цѣла България надлъжъ и на ширъ. Тѣ сѣ записали всичко, що може да ни интересува. Намъ не остава нищо друго, освѣнъ да се възползуваме отъ тѣхния опитъ и знание.

Съ въодушевенъ говоръ учителътъ ни описа образа на отечеството тѣй, както народниятъ поетъ го е описалъ:

„Хубаво си, отечество мое! Нѣма да се никога нагледамъ на твоята хубость, на твоята природа. Само твоя образъ, милъ и величественъ, стой неизгладимъ въ душата ми, която те люби, милва и слави. Малко ли пѣти съмъ се катерилъ по твоитѣ гигански планини и съмъ се чудилъ и дивилъ на твоитѣ гори, поля и райски картини! И колчимъ пакъ ги видя, като че ги виждамъ за прѣвъ пѣтъ.

Само ти отечество, само твоята божествена природа никога не ми омръзва; само ти ме плѣнявашъ днесъ, когато прѣкарвамъ въ тѣжки не-